

Ésszel és pénzzel vagy ésszel és pénz nélkül

Volt egy nagyon gazdag ember, aki mindent elért, amit csak akart. Üzleti sikert, csodás családot, - egyszerűen boldog volt.

Az összegyűjtött vagyonát a 3 lányára szeretete volna hagyni,

Összehívta az ügyvédek, hogy megírja a végrendeletét. Az ügyvédek tájékoztatták, hogy a törvények mekkora adóval sújtják az örökösöket, és hogy mennyi egyéb illetéket rónak ki majd rájuk.

A gazdag ember megkérte az ügyvédek, hogy keressék meg a módját, hogyan lehetne csökkenteni ezeket a terheket, hisz egész életében rendesen fizette az

adót, miért kellene ebből a vagyonból újra adózni a házi, tisztességtelen, és álnok ember, és hogy sajnálja a gyermekeinek.

Az ügyvédek elmondták neki, hogy ez lehetetlen, ugyanis semmiféle kibúvó nincs a törvények alól.

Az öreg bevette magát a könyvtárba, és hetekig a törvénykönyveket bújtta.

Néhány hét múlva meghívókat küldött szét a rokonoknak, ismerősöknek, hogy egy nagy bált rendez, ahol bejelenti a visszavonulását. Még az ügyvédek is meghívta.

A bál elkezdődött. Az öreg egyszer csak szót kért és egy beszédbe kezdett.

Elmondta, hogy mennyire szereti a családját, mennyire hálás a sorsnak, hogy ilyen szép és hosszú életet adott neki, és hogy mennyire büszke a lányaira.

Csak egy dolog zavarja, hogy a 3 veje milyen senki-

adta annak, hogy bármit is meg kellene, meg kellett volna bánnia egykori tetteiből (lásd: http://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Dr%C4%83ghici; www.9am.ro/stiri-revista-presei/Actualitate/62590/Alexandru-Draghici-biografia-unui-asasin.html; www.crimelecomunismului.ro/ro/biografieile_nomenklaturii/#Alexandru%20Dr%C3%A9ghici).

A tömeg értetlenül hallgatta a szavait, és elképedve vették tudomásul, az öreg nem tréfál.

A bál után az újságok megírták, hogy a nagy cégbirodalom feje megsértette a 3 vejét, akik beperelték őt becsületsértésért.

Az öreg a médiában elmondta, hogy áll elébe a pernek, pedig nem volt esélye sem, hiszen több százan voltak fültanúi annak, amit mondott.

A pert a 3 vő nyerte, és elperelték az öreg minden vagyonát.

Igy esett, hogy az öreg végül adómentesen hagyhatta rá a vagyonát a lányaira, mivel az amerikai törvények értelmében a perben szerzett pénz 100%-ig adómentes (és azt hiszem, nálunk is).

Véreskező román kommunista pribék menedéke: Magyarország

Boross Péter volt miniszterelnök szerint az állampárti titkosszolgálatok ügynökeit ma bolygatni nem más, mint "sérült lelkek" ambícióinak a megnyilvánulása. Ő ezt a kérdést különösen bonyolultnak látja. Igaza van. Tényleg bonyolult. A kommunista állambiztonsági szervek ugyanis hatalmas információmennyiséget gyűjtöttek össze; és együttműködtek egymással (pl. a román Securitate és magyar AVH 1956-ban). Hálózatok(ka)t építettek és működtettek, és a még életben levő érintettek számára elborzasztó, hogy mindegyik lassan-lassan fény derül. Különösen akkor, ha a mozaik darabjait sziszifuszi munkával kezdjük összerakni. Kiderül ugyanis, hogy a de facto Boross Péter irányította magyar nemzeti-keresztény kormány annak idején egy prominens véreskező román kommunista pribéknek nyújtott menedéket, megmentve őt a román igazságszolgáltatás karmaiból.

Alexandru Draghici (1913 - 1993. dec. 12, Budapest) - mert róla van szó! -, Gheorghe Gheorghiu-Dej román kommunista pártvezető bizalmi embere és közvetlen munkatársa volt. 1952 és 1965 között belügyminiszterként - és az állambiztonsági erők (Securitate) irányítójaként - levezényelte a lakosság bestiális terrorizálását, és a Román Kommunista Párt teljhatalmának megszilárdítását. Szerepe volt a vezető román kommunista Lucretiu Patrascanu halálra ítéltetésében (1954).

helyezték tartalékba (1968. nov. 14). 1969-ben egy állami mezőgazdaság élére került, majd 1972-ben nyugdíjazták. Nyugdíjából mondhatni fényűzően élt, egy pazar villában (minden bizonnyal nem ő építette). 1989-ben elutasította, hogy visszavételét kérje a Pártba.

1991-ben, amikor volt politikai foglyok a felelősségre vonását kezdeményezték Draghici a feleségével, Cziko Mártával, családtagokkal, a lányához menekült Magyarországra - miközben a fia Romániában maradt!

1992-ben a román kormány kérte a kiadatását. A kérelmet a névlegesen még Antall-kormány azzal utasította el, hogy a magyar jog szerint Draghici - többek között az erdélyi magyarok tagjai, intézményei, egyházai ellen is elkövetett (lásd pl. http://adatbank.transindex.ro/html/alcim_pdf18_53.pdf) - bűntettei elévültek.

A magyar nemzeti-keresztény kormány jóvoltából Alexandru Draghici ágyban és párnák között halt meg Budapesten, 1993-ban, ugyanazon a napon mint Antall József. Tetteiért soha nem kellett felelnie. Halála után a felesége valamikor visszatért Romániába a fiához. Draghici Magyarországon minden interjútól elzárkózott, és soha semmiféle jelét nem

adta annak, hogy bármit is meg kellene, meg kellett volna bánnia egykori tetteiből (lásd: http://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Dr%C4%83ghici; www.9am.ro/stiri-revista-presei/Actualitate/62590/Alexandru-Draghici-biografia-unui-asasin.html; www.crimelecomunismului.ro/ro/biografieile_nomenklaturii/#Alexandru%20Dr%C3%A9ghici).

Ami Romániában közismert tény, arról a magyarországi közvélemény gyakorlatilag semmit nem tud. Talán ideje lenne, hogy az újságírók kicsikét behatóbban érdeklődjenek az illetékes elvtársaknál. Elképzelhető, hogy Alexandru Draghici olyan titkok tudója volt, ami nem tartozik a pórnépre? Márpedig, aki idős korában, joggal számíthat életfogytiglanra egy bíróság előtt, könnyen válhat bőbeszédűvé. Egy politikailag érzékeny tárgyalás - különösképpen, ha nyilvános - mindig kiszámíthatatlan. Jobb tehát nem kockáztatni.

Ki volt ebben az időszakban a magyar belügyminiszter? Boross Péter (1990. dec. 21 - 1993. dec. 12). Külügyminiszter: Jeszenszky Géza (1990. május 23 - 1993. dec. 12). Igazságügyminiszter: Balsai István: 1990. május 23 - 1993. dec. 12).

Azt sem lenne érdektelen kideríteni, hogy Alexandru Draghici lánya (Alexandra) mikor és miért költözött Magyarországra a Kádár-korszakban? Érdemes lenne tudni, hogy itt vajon milyen életpályát/karriert sikerült neki befutnia?

Érthető, hogy Boross Péter nem híve annak, hogy a kommunista közelmúlt aktáit turkálják. Ki tudja? Lehet, hogy a Draghici-ügyön kívül (amely gyakorlatilag a web-ről összeállítható) még más csontvázak is kiborulnának a szekrényből. Esetleg maga az egész szekrény a magyar nemzeti-keresztény politikai elitre borulhat.

Jakab Attila

Mellékelt kép: a hatalma csúcsán álló Alexandru Draghici katonai egyenruhában (Wikipedia)

Közérdekű közlemény:

A CBA Príma rendszer

Szerda reggel a magyar fogyasztó lerohan a sarki CBA Prímába ajándékot vásárolni. Mázlista. Akcióban a csoki. A pénztárnál azonban teljes a pofára esés. A kiírt ár és a fizetendő ár nem egyezik. Szóvá teszi, hogy valami hibázik. A biztonsági fogd meg máris árgus szemekkel nézi: van bőr a képén megszólalni? A pénztárosnak arcizma sem rezdül. Hamiskás mosollyal kérdi: "igazán"? Gyorsan körbeszalad, visszajön, és kaján mosollyal máris adja a 300 forintot. Semmi sztornó. Még az eredeti nyugtát is ideadja. Rendkívüli? Nem. Ez a megszokott. Mivel nem első eset, hanem legalább a harmadik-negyedik (most szóltam másodsor), a nemzeti együttműködés jegyében úgy gondoltam megosztom fogyasztó állampolgár társaimmal a történeteket. Mivel a polcokon feltüntetett ár és a pénztárnál a vonalkód alapján fizetendő ár között az egyes esetekben - különböző termékek-nél - eddig 20-tól 100 forintig terjedő eltérést észleltem, joggal feltételezhető, hogy itt nem pusztán véletlenről, hanem jól kigondolt rendszerről beszélhetünk. Az emberek többsége ugyanis többnyire több tételt vásárolt egyszerre, és rendszerint nem nézi át a nyugtát. Magam is akkor észleltem először a problémát, amikor történetesen csupán akciós tejet vettem. A pénztáros többet kért, mint amennyi pénzt kikészítettem. Vissza-

mentem, újra megnéztem a kiírást, és csak akkor szólaltam. A közel 100 forintot akkor is szó nélkül visszaadták. Miből táplálkozik a rendszer? Egyrészt az emberek bizalmából és figyelmetlenségéből; másrészt abból, hogy a magyar néplelket arra szocializálták, hogy amennyiben valami szabálytalanságot észlel azonnal hülyén érezze magát, és rögtön feltegye magában/magának a kérdést: mi lesz velem, ha szólni merészelek? Ezért joggal vélelmezhető, hogy 100-ból 95 vásárló észre sem veszi, vagy nem teszi szóvá az eltérést. Megítélésem szerint reklamálni sem érdemes. Mert a fogyasztóvédelem dakotái között feltehetően nincs egyetlen egy olyan bátor inka harcos sem, aki vizsgálódni merészelne a CBA-ban.

Megoldásként marad tehát az együttműködő állampolgárok figyelmessége: nézzük meg a nyugtát ott helyben, ha CBA Prímában vásárolunk. Különösen így a Húsvét előtti rohanásban!

Üdvözlettel: **Jakab Attila**

Plagi bá és a magyar felsőoktatás

A Schmitt Pál doktorijának ügyét vizsgáló bizottság azzal, hogy az egyetemre (SOTE) hárított a felelősséget tulajdonképpen a magyar felsőoktatást belenyomta a szarba. A bizottsági jelentés

logikáját követve ugyanis egyértelműen felmerül 1) a magyar doktorik (nemzetközi összehasonlításban és mércével mért) minőségi követelményének kérdése; 2) a fokozatokat megadó bizottsági tagok szakmai kompetenciája. Plagi bá ügye azonban egy sajátságos rendszerre is rávilágít: a diploma tulajdonképpen a különféle úton-módon (nepotizmus, politikai lojalitás jutalmazása, stb.) megszerzett pozíció jutalma; mintegy hozzá tartozik. A tudás, a teljesítmény teljesen értéktelen; mondhatni kontraproduktív. A Károli Gáspár Református Egyetem évek óta tartó botrányai ezt már régóta bizonyítják (lásd <http://jhnnscslvn.wordpress.com/>). Elmondható, hogy Plagi-bá ma már az erkölcs nélküli nemzeti-keresztény rendszer megtestesítője és reklámarca lett. Annak az erkölcsnek, amelyet a Nemzeti Alaptanterv szerint mindenütt tanítani fognak majd, a következők a kulcsszavai: csalás, lopás, gátlástalanság, becstelenség, cinizmus, szociális érzéketlenség, hazugság, szervilizmus, felfele seggnyalás, lefele taposás. Aki mindezeket elsajátítja és gyakorolja az Magyarországon garantáltan sikeres ember lesz. Nagy kérdés, hogy ezek után a diákokkal, felsőoktatásban tanuló hallgatókkal szemben milyen (erkölcsi, hitelességi) alapon lehet még bármiféle követelményt is megfogalmazni? Egyáltalán felmerült valakiben a kérdés: mi ennek az ügynek az üzenete a mai magyar fiatalság számára?

Dr. Jakab Attila PhD
(Strasbourg Egyetem)
köz munkás-jelölt

